

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo Libros Distributus

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

Svmmarivm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

monasterij sine Superioris licentia incurrant excommunicatione Concilij Tridentini d. sess. 25. c. 32. negatiue respondet Dian. par. 1. tr. 16. & 2. Miscell. ref. 32. quia ibi excommunicatio fertur contra ingredientes, & nulla fit mentio de monialibus, seu alijs admittentibus.

- 21 Queres, an mulieres ingredientes monasteria virorum absque vlla facultate incurrant excommunicationem Papæ reseruatam? affirmatiue respondet Bonacin. de Clausur. diq. 4. pun. 5. numer. 4. vers. obijcies 2. & q. 5. pun. 3. n. vi. vbi dicit, ita declarasse Pium V. in alia constitut. que incip. Decet Romanum Pontificem, Nau. in Man. cap. 27. num. 150. excom. 61.
- 22 In multis tamen casibus posse mulieres licite ingredi in monasteria virorum regularium declarauit Pius V. teste Sorb. in ver. ingredi monasteria &c. vers. item est ponderandum Bonacin. d. trac. de clausur. q. 5. pun. 4. numer. 6. & seq. videlicet quando in eis processiones fiunt, vel defunctorum cadauera sepeliuntur, aut missæ, & alia diuina officia celebrantur; vel quando tantus est populi concursus ob conciones, quæ in eorundem Regularium ecclesia proponuntur, vel ob aliam causam, vt mulieres commodè ingredi ecclesiam nõ possint, aut egredi, quam per claustra, vel alia Religiosorum loca: dummodò recto tramite pergant ad portam, qua exitur è monasterio, & ita in praxi seruari dicit Dian. par. 7. tr. 12. ref. 6. vbi addit, quod mulie-

res etiam finitis officijs licite possunt aliquantulum morari in claustro, etiam si id fiat per quartam partem horæ.

Nonnulli tamen DD. contrarium asserunt propter decretum Sac. Congregationis, quæ sub die 30. Septēbris 1628. censuit, non licere mulieribus comitari processiones per claustra monasteriorum regularium, nisi adsit in hoc expressa licentia sedis Apostolicæ, ita Vulp. in Prax. iudic. for. eccles. cap. 4. nu. 7. Barboj. d. par. 3. all. 102. num. 97.

Notandum tamen est, quod ex dictis constitutionibus non prohibetur ingressus in monasteria virorum, quæ sunt in fieri, quamdiu conuentus ad ibi morandum non fuerit introductus, sed solum ibi aliqui religiosi commorentur pro fabricæ seruitio, & cura, vt cõsuis Sac. Congregatio apud Sorb. in ver. ingredi Monasteria vers. & aduertendum, vbi idem dicit de domibus, seu Infirmarijs in Ciuitate existentibus, quæ nec ecclesiam nec conuentum habent Quarant. in ver. monasteria, & Conuentus Barboj. d. all. 102. num. 95. Vulp. in Prax. iudic. cap. 4. nu. 18.

S V M M A R I V M

- 1 Ex causa magni incendij, infirmitatis lepræ, & epidimie licitum est monialibus è monasterio egredi ex Constitutione Pij V.
- 2 An possit Episcopus moniali alio morbo periculoso laboranti concedere licentiam exeundi è monasterio.

3 Quid sit periculum immineret mortis violentæ.

4 A quo concedenda sit licentia exeundi è monasterio in dictis casibus.

5 An ex alijs causis licitum sit monialibus è monasterio egredi.

CAP. VII.

AN, & quando possint Moniales licitè è monasterio exire.

I X tribus causis exitus è monasterio monialibus permittitur iuxta constitutionem *Pij V. incip. Decori*, quam refert *Quaran. in ver. Monasteria monialium*. Primò ex causa magni incendij ita, vt certum, aut saltem probabile sit, quod nisi moniales statim è monasterio exeant, omnes simul sint moritura. Secundò ex causa infirmitatis lepræ, quæ adeò sit contagiosa, vt si monialis huiusmodi morbo infecta non ejiciatur, omnes monasterij eiusdem sorores inficiet. Tertiò ex causa epidimie cuius nomine ea tantum intelligitur, quæ est vera, & realis pestis ita, vt ob alias infirmitates huic aliquo pacto consimiles, sed tamè benigniores, etiãsi epidimie nuncupetur, nullo pacto monialibus professis è monasterio exire liceat, ita dictam constitutionem explicat *Lael. Zech. de Rep. eccles. tit. de Regular. num. 48. not. 4. Fr. Emma. to. 1. q. 49. art. 4. vers. ex his, & alij*

apud Barbof. de offic. & pot. Episc. par. 3. all. 102. num. 24. ubi etiam refert decretam Sacr. Congregationis.

2 Hinc fit, vt Episcopus non possit moniali atio morbo periculoso laboranti concedere licentiam exeundi è monasterio, etiãsi infirmitas sit talis, vt nisi monialis exeat, eius salus desperetur, quia periculo vitæ præponderat commune monialium bonum in clausura consistens, cui alias magnum detrimentum inferretur, cum enim morbi periculosi frequententer contingant, & ardens sit monialium è claustro exeundi desiderium, sæpius consingerentur causa egrediendi præsertim cum Medici faciles fiat ad iudicium, & attestationem de gravitate morbi faciendam *Bonacin. de Clausur. q. 1. pun. 9. nu. 18. ubi citat Zerol. in Prax. episc. par. 2. ver. moniales in fin. Minan. de monial. q. 4. art. 4. contra Nouar. apud Ricc. in Prax. for. eccles. par. 4. ref. 194. & alios apud Dian. par. 3. tr. 2. ref. 195* quamuis secus esset, vbi periculum immineret mortis violentæ, puta si monialis inuadatur ad necem, quam alias euadere non posset, nisi exeundo: tunc enim licitè posset exire *Bonacin. ibidem. num. 20. Barbof. loco cit. num. 21. & alij communiter*: quia defensio, & conseruatio vitæ, & salutis propriæ est de iure naturæ; ex quo alij DD. inferunt, monialem, cui certò immineret periculum vitæ ob graues molestias, & vexationes, quas iniuste patitur, & Episcopum, vel superiorem, à quo subleuetur,